

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ kutash@unicorne.org

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ Народжені заново

Св. Павло запевняє нас у сьогоднішньому Апостолі (Римлян 5:1-10): «[К]оли ми, будши ворогами, примирилися з Богом через смерть Сина Його, то тим більше, примирившись, спасемося життям Його». Розглянемо ці слова Апостола. Зверніть увагу, Павло використовує слово «вороги». Св. Біблія вчить нас, що в кіцевому рахунку ніхто не є нейтральним по відношенню до Бога. Ми або Його друзі або Його вороги. Це ж гріх і служіння гріху робить нас ворогами Богові. І не лише Богові. Гріх робить нас ворогами інших людей - і їх робить нашими ворогами. А також гріх робить нас своїми *власними* найлютішими ворогам. Він веде нас по шляху, який закінчується зруйнуванням і смертю.

А тоді Св. Біблія учить, що Бог прийняв дуже рішучі кроки, щоб врятувати нас від цього страшного прокляття. Він сам зробив те, що необхідне, щоб перетворити нас з ворогів на друзів. Відбулося це надзвичайно високою ціною: «смерть Сина Його». Друга Особа Пресвятої Тройці, Бог Син, став Людиною. А тим самим не перестає бути й Богом. Він об'єднав Своє

Божество і Свою людськість в ідеальну, нерозривну єдність. А тоді Він був повністю слухняним волі Бога Отця. Був Він слухняним аж до смерті, оскільки мета Його приходу була об'єднатися з ворожим до Нього людством (таким зробив людство гріх) а це обов'язково включало те, що Він мав віддати Себе в жертву за гріхи всього людства. Він зробив те, що наш праотець Адам, не зробив. Отож Його чином люди знову стали друзями Бога.

Ми вступаємо у ці відносини дружби з Богом через Охрещення в Тіло Христове. Стара природа, які ворожа проти Бога цим же помирає, а нова природа народжується Благодаттю Святого Духа. Ми народжуємося заново водою Хрещення і Святим Духом. Таким чином, ми єднаємося зо всім тим, що Господь наш Ісус Христос зробив для нашого спасіння. Та ми повинні тоді робити все це дійсно нашим власним. Ми не можемо бути спасені без нашої власної участі у цьому процесі. Ми мусимо з цим *годитися!* Ми повинні відзиватися особисто, вільно і послідовно на цей дар примирення і спасіння, даний нам Богом через наше Хрещення. І це дійсно *можливе!* Та можна й відмовитися від цього дара і далі жити, як вороги Бога, немов би Христос ніколи не приходив і ніколи не примирив нас з Богом. Як жахливо, що є такі, які хочуть це робити.

Але якщо ми вибираємо позитивну відповідь і починаємо отримувати всі благословення, які приходять від дружби з Богом, то тоді Його Життя в нас подає все потрібне для повного нашого спасіння - тобто ми починаємо жити в умовах свободи, в любові, в радості, у мирі, в служінні Богові та ближнім, і, нарешті, ми житимемо вічно з Богом у Царстві, якому не буде кінця. Таким чином, ми «хвалимося в Бозі через Господа нашого Ісуса Христа, що через Нього одержали ми тепер примирення» (вірш 11-ий). Амінь.

**THIRD SUNDAY AFTER
PENTECOST
*Born Anew***

St. Paul assures us in today's Epistle (Romans 5:1-10): "[I]f while we were enemies we were reconciled to God by the death of His Son, much more, now that we are reconciled, shall we be saved by His life". Let us consider these words of the Apostle. Note Paul's use of the word "enemies". The Bible teaches us that no one is ultimately neutral towards God. One is His friend or one is His enemy. It is sin and the service of sin that makes us enemies of God.

**TROISIÈME DIMANCHE APRÈS
PENTECÔTE
*Né de Nouveau***

Saint Paul nous assure dans l'Épître d'aujourd'hui (Romains 5:1-10): «[L]orsque nous étions ennemis, nous avons été réconciliés avec Dieu par la mort de Son Fils, à plus forte raison, étant réconciliés, serons-nous sauvés par Sa vie». Prenons ces paroles de l'Apôtre. Notez l'utilisation par Paul du mot «ennemis». La Bible nous enseigne que nul n'est finalement neutre envers Dieu. On est soit Son ami, soit Son ennemi. C'est le péché et le service du péché

And not only of God. Sin also makes us enemies of other people – and it makes them our enemies as well. Sin makes *us* our own worst enemies. It leads us down the path that ends up in destruction and death.

The Bible goes on to show that God has taken very decisive steps to rescue us from this terrible curse. He Himself has done what is necessary to change us from enemies into friends. There was an enormously high price for this: “the death of His Son”. The Second Person of the Most Blessed Trinity, God the Son, became a Human Being. He did not thereby cease to be God. He united His Godhead and His humanity in a perfect, indissoluble unity. Then He was completely obedient to the will of God the Father. He was obedient unto death, since the purpose of His coming to unite Himself with hostile humanity (made so by sin) had to include his offering of Himself as a sacrifice for the sins of all humanity. He did what our forefather, Adam, had failed to do. Through Him humans once more became friends with God.

We enter into this relationship of friendship with God by means of Baptism into the Body of Christ. The old nature, which is hostile to God is thereby put to death and the new nature is born through the grace of the Holy Spirit. We are born anew of the water of Baptism and the Holy Spirit. We are thus united to everything that our Lord Jesus Christ did for our salvation. What we must do is appropriate all of these things for ourselves, so that they truly become our own. We cannot be saved without our own participation in the process. We must *agree*! We must respond personally, freely and

qui nous rend ennemis de Dieu. Et pas seulement de Dieu. Le péché nous fait aussi ennemis d'autres personnes - et eux deviennent nos ennemis aussi. Le péché fait de nous *nos propres* pires ennemis. Il nous conduit sur le chemin qui se termine par la destruction et la mort.

La Bible montre ensuite que Dieu a pris des mesures très fermes pour nous sauver de cette terrible malédiction. Lui-même a fait ce qui était nécessaire pour nous afin que nous soyons transformés d'ennemis en amis. Il y avait un prix extrêmement élevé pour cela: «la mort de Son Fils». La Deuxième Personne de la Très Sainte Trinité, Dieu le Fils, est devenue un Être Humain. Il n'a pas pour autant cessé d'être Dieu. Il a uni Sa divinité et Son humanité dans une parfaite unité, indissoluble. Puis Il était complètement obéissant à la volonté de Dieu le Père. Il a été obéissant jusqu'à la mort, car le but de Sa venue était de s'unir à l'humanité hostile (devenue ainsi en raison du péché) et devait inclure Son offrande de Sa Personne en sacrifice pour les péchés de l'humanité entière. Il a fait ce que notre père, Adam, avait omis de faire. À travers Lui, les humains, une fois de plus, sont devenus amis avec Dieu.

Nous entrons dans cette relation d'amitié avec Dieu par le moyen du Baptême dans le Corps du Christ. La vieille nature, qui est hostile à Dieu, est ainsi mise à mort et la nouvelle nature est née par la Grâce de l'Esprit-Saint. Nous sommes nés de nouveau de l'eau du Baptême et de l'Esprit-Saint. Nous sommes donc unis à tout ce que notre Seigneur Jésus-Christ a fait pour notre salut.

consistently to the gift of reconciliation and salvation given to us by God through our Baptism. It is indeed *possible* to do so! It is also possible to refuse this gift and so go on living as enemies of God, as though Christ had never come and never reconciled us with God. How terrible that there are those who choose to do so.

But if we choose to respond positively and begin to receive all the blessings that come from being friends with God, why then His life within us provides everything that we need to be saved completely and fully – that is to live in freedom, in love, in joy, in peace, in service to God and to others, and finally to live forever with God in the Kingdom which has no end. So “we also rejoice in God through our Lord Jesus Christ, through Whom we have now received our reconciliation” (v. 11). Amen.

Ce que nous devons faire c'est de s'appropriier toutes ces choses pour nous-mêmes, afin qu'elles deviennent véritablement les nôtres. Nous ne pouvons être sauvés sans notre participation dans le processus. Nous devons être *d'accord* avec cela! Nous devons répondre personnellement, librement et de manière cohérente au don de la réconciliation et du salut qui nous est donné par Dieu par notre Baptême. Il est en effet *possible* de le faire! Il est également possible de refuser ce cadeau et ainsi de continuer à vivre comme des ennemis de Dieu, comme si le Christ n'était jamais venu et ne nous avait aucunement réconciliés avec Dieu. Il est terrible de constater qu'il y en a qui choisissent cette dernière option.

Mais si nous choisissons de répondre positivement et commençons à recevoir toutes les bénédictions provenant de notre amitié avec Dieu, alors Sa Vie en nous fournit tout ce dont nous avons besoin pour être sauvés complètement et pleinement – c'est-à-dire vivre dans la liberté, dans l'amour, dans la joie, dans la paix, au service de Dieu et des autres, et finalement de vivre éternellement avec Dieu dans le Royaume qui n'a pas de fin. Ainsi, «[N]ous nous glorifions en Dieu par notre Seigneur Jésus-Christ, par Qui maintenant nous avons obtenu la réconciliation» (v. 11). Amen.

Traduction par Luc Lalongé